

Mannen bak Vidkun Quisling

I VÅRE LEKSIKA finner vi ikke navnet Hans Wilhelm Scheidt. Under rettergangen mot Vidkun Quisling ble han ikke innkalt. Men han lever fortsatt, tilbake trukket og stille i en mindre flykby, denne mannen som i betydelig grad har skapt norsk historie — Hans Wilhelm Scheidt.

Historien er så oppsiktsvekkende, så mardrømtaktig, så korpinsk at vi idag — selv om det er gått 40 år — faktisk ikke har maktet å oppfatte den. Vi vil faktisk påstå at selv våre faghistorikere egentlig ikke har erkjent hva som skjedde i Oslo og Norge 8. april for 40 år siden. De og vi har vært opptatt av skyld og konsekvenser, mindre av det faktiske hendelsesforløp.

DET STORE FLERTALL av det norske folk er for evig tid rystet over det eklatante foredret, majoren utenfor nummer, Vidkun Quisling begikk idag for fire år siden, da han i en kaotisk situasjon proklamerte en ny (nasjonal) regning.

MED SEG SELV som leder. Et lite mindretall søk på foregen Vidkun Quisling som en redningsmann i en farlig situasjon. Disse mennesker anerkent om statskupp. Den gang — for 40 år siden — var det ikke fullt så entydig. De var ikke så få — de som trakk et fetteleens burt da Vidkun Quisling grep tøylen. Senere har vi skrevet historien litt baklengs. Det får så være. Man gjør gjerne det i alle nasjoner. Men det hatterende, heller absurde, var at forederiet eller kuppet om man vil, overhode ikke var planlagt — ikke gjennomtenkt, la faktisk tror vi ikke var villet.

DET VAR ikke Vidkun Quisling som ut fra forrykt selvovervurdering eller stormet som «overtok makten i Norge» hin dag for fire decenier siden. Faktisk var det så langt vi har kunnet analysere situasjonen og begivenheten, en 39 år gammel tysk funksjonær i svært moderat posisjon som tilferte Quislings regjeringssdannelse, og skrev norsk historie. Dette menneske var Hans Wilhelm Scheidt.

DET HELE VAR jo grotesk. 8. april 1940 satt en syk mann hjemme i sin leilighet i Erling Skjalgssonsgt. i Oslo. Han var 57 år, tidligere offiser, tidligere og noe mislykket forsvarsminister. Han var fører for et parti (NS) som hadde kjempet en rabiat kamp mot utradering. Men han var kjendis som vi sier idag. Folk flest kjente ikke miseren. En tro tjener, hans politiske sekretær eller adjutant, Frankling Knudsen aksjonerte. Denne Knudsen som egentlig burde vært verd et eget kapittel, ønsket å bringe sin tafatte fører i sikkerhet. Krigshandlinger truet.

FRANKLING KNUDSEN er den store Borgestadsatt hadde ressurser. Hans tanket var å bringe fører Quisling i skjul på det hotel Knudsen vanligvis brukte, Astoria i Akersgaten i Oslo.

Men Knudsen hadde lest at Continental hadde bombesikrom. Derfor leiet han ut et hotell.

DET ER UTENFOR tankeens grenser kanskje, men hvis Frankling Knudsen ikke hadde lest om Continentials bombesikrom, men bragt Quisling til Astoria hadde Scheidt kanskje ikke fått kontakt. Den utropte «regjering Quisling» var da kanskje ikke blitt proklamert. Det var parti funksjonær Hans Wilhelm Scheidt som overtalte Vidkun Quisling til å «danne regjering». Det var den samme Scheidt som skaffet Quisling adgang til Oslo Radio.

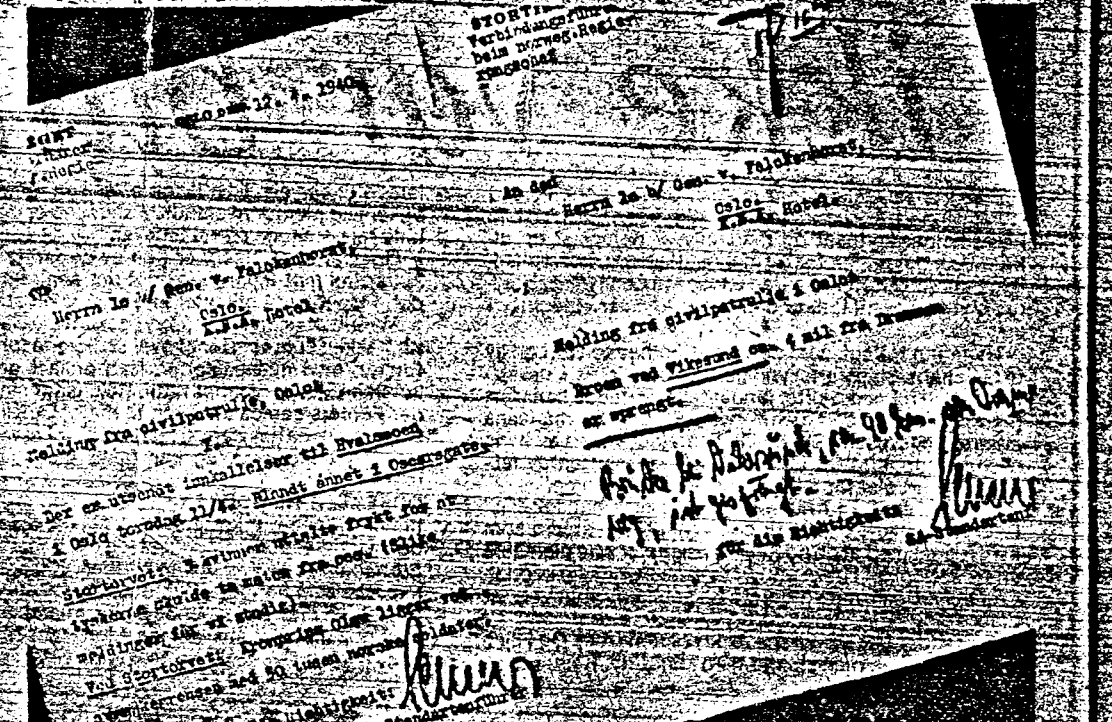
VI HAR I ALLE år vært klar over at Quislings kupp i 1940 var diktansk. Han hadde intet apparat bak seg. De menn som ble nevnt i hans ministerliste var ikke spurt.

Hvor diftantisk det hele var understrekes av et dokument beforikeren Sverre Hartmann bakfunnet, og stillet til Morgenbladet's disposisjon. Her gjengis dokumentet.

Hans Wilhelm Scheidt oppnevnte seg selv som forbindelsesoffiser hos den selvutnevnte regjeringssjef Quisling. De to rapporterte han sendte generalvorn Falkenhorst var fortalt verdiløse. Da kunne bare tjene en hensikt.

namlig å gjøre generalen oppmerksom på forbindelsesoffiserens eksistens. Litt interessant er det kanskje at forbindelsesoffiser Scheidt generalvorn Falkenhorst påvirket.

Hvorvidt Hans Wilhelm Scheidt virkelig var Ståndartenfører SA, det være tilsvarende Ståndartenfører ranget til på lang med oberst.

C.C.

106118